NORAKSTS
Lieta Nr.A420705810

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2011.gada 6.janvārī

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnese Inga Putra,
piedaloties pieteicējam *J.O.* un atbildētājas – Rīgas pilsētas pašvaldības pusē pieaicinātās iestādes – Rīgas domes Izglītības, kultūras un sporta departamenta pārstāvei *Ž.G.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc *J.O.* pieteikuma par Rīgas domes Izglītības, kultūras un sporta departamenta 2010.gada 21.jūnija lēmuma Nr.11-1/DIKs-10-399-ap atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Ar Rīgas domes Izglītības, kultūras un sporta departamenta 2010.gada 21.jūnija lēmumu Nr.11-1/DIKs-10-399-ap (turpmāk arī – Lēmums) nolemts atstāt negrozītu Rīgas 262.pirmsskolas izglītības iestādes (turpmāk – Rīgas 262.PII) 2010.gada 7.maija lēmumu Nr.1-10/44 par *E.O.* rindas kārtas numura zaudēšanu Rīgas 262.PII neveiktās ikgadējās pārreģistrācijas dēļ. Lēmums pamatots sekojoši.

[1.1] Pēc Valsts izglītības informācijas sistēmas datu bāzē pieejamās informācijas *E.O.* bijusi reģistrēta Rīgas 262.PII rindā 2008.gada 18.septembrī.

2009.gada 7.aprīlī vecāki veica pārreģistrāciju, ko apstiprina atzīme uz 2008.gada 18.septembra reģistrācijas pieteikuma Nr.140, bet 2010.gada aprīļa mēnesī bērna pārreģistrācija nav veikta. Līdz ar to 2010.gada 5.maijā *E.O.* zaudēja rindas kārtas numuru.

2010.gada 1.jūnijā *E.O.* no jauna tika reģistrēta Rīgas 262.PII rindā.

[1.2] Rīgas dome 2007.gada 19.jūnijā pieņēma (spēkā stājās 2007.gada 25.jūlijā) saistošos noteikumus Nr.79 „Pirmsskolas vecuma bērnu reģistrācijas un uzņemšanas kārtība Rīgas pašvaldības pirmsskolas izglītības iestādēs un iestādēs, kas īsteno pirmsskolas izglītības programmas" (turpmāk – Saistošie noteikumi Nr.79), kas nosaka kārtību, kādā bērni ir uzņemami pirmskolas izglītības iestādēs.

Saistošo noteikumu Nr.79 22.punkts noteic termiņa ierobežojumu pārreģistrācijas veikšanai. Savukārt, Saistošo noteikumu Nr.79 1.pielikums nosaka bērna reģistrācijas pieteikuma veidlapas saturu, kurā cita starpā norādīts, ka katru gadu aprīlī vecākam jāveic pārreģistrācija un ka gadījumā, ja vecāks neierodas uz pārreģistrāciju, bērnam tiek zaudēts rindas kārtas numurs. 2008.gada 18.septembra reģistrācijas pieteikumu Nr.140 pieteicējs ir parakstījis. Tā kā *E.O.* vecāki 2009.gada 7.aprīlī pārreģistrāciju bija veikuši, secināms, ka pieteicējam pienākums veikt pārreģistrāciju bija zināms. Tādējādi atbildētājs secināja, ka pieteicējs bija informēts par pārreģistrācijas nosacījumiem.

[1.3] Atbildētājs norāda, ka ne pieteikumā norādītā informācija, ne Saistošo noteikumu Nr.79 22.punkta saturs nepieļauj sašaurinātu vārda „pārreģistrācija"

tulkošanu, jo skaidri noteikts ikviena vecāka pienākums katru gadu veikt pārreģistrāciju, turklāt Rīgas 262.PII vadītājai nav pienākums papildus informēt vecākus par pārreģistrāciju. Tas tika norādīts 2008.gada 18.septembra reģistrācijas pieteikumā Nr.140, kura eksemplārs palika arī pieteicēja rīcībā.

[1.4] Saskaņā ar atbildētāja norādījumiem padotībā esošajās pirmsskolas izglītības iestādēs aprīlī tika nodrošināta iespēja veikt pārreģistrāciju katru darba dienu (ne tikai PII vadītājas pieņemšanas laikā). Bez tam masu informācijas līdzekļos aprīlī vairākkārt tika sniegta informācija par vecāku pienākumu veikt pārreģistrāciju, ja vietas nepieciešamība pirmsskolas izglītības iestādē vēl arvien ir aktuāla.

[1.6] Pieteicējs nav pamatojis pārreģistrācijas termiņa nokavēšanu, nav norādījis iemeslus un nav pierādījis savu atrašanos prombūtnē svarīga iemesla dēļ un sava vietnieka neiecelšanu svarīga iemesla dēļ.

[2] Administratīvajā rajona tiesā saņemts pieteicēja pieteikums par Lēmuma atcelšanu.

[2.1] Pieteikumā norādīts, ka pieteicējs nav brīdināts par pārreģistrācijas prasību. Saistošie noteikumi nav izlikti Rīgas 262.PII telpās publiskai apskatei. Pieteicēja ieskatā vārds „pārreģistrācija" piemērojams šaurākā izpratnē, proti, tā jāveic tikai gadījumā, ja saistībā ar reģistrēto bērnu ir veiktas kādas izmaiņas. Par pārreģistrācijas nelietderību liecina tas, ka tāda prasība vairs nav iekļauta jaunajos Rīgas domes saistošajos noteikumos. Sods – bērna izslēgšana no rindas – nav samērīgs ar nokavēto pārreģistrācijas termiņu. Pieteicēja apgādībā ir 4 bērni, bērna izslēgšana no rindas negatīvi ietekmē pieteicēja ģimenes budžetu.

[2.2] Lēmumā ir atsauce uz vairākiem normatīvajiem aktiem, bet nav ņemti vērā galvenie normatīvie akti – Valsts pārvaldes iekārtas likums un Administratīvā procesa likums, kas noteic valsts pārvaldes mērķus, principus un to piemērošanu.

[3] Administratīvajā rajona tiesā saņemts atbildētāja paskaidrojums, kurā pieteikumu neatzīst, atsaucoties uz Lēmumā norādītajiem argumentiem, kā arī vērš tiesas uzmanību uz Civillikuma 1497.pantu.

[4] Tiesas sēdē pieteicējs uzturēja prasījumu uz pieteikumā norādīto argumentu pamata. Papildus norādīja, ka 2010.gada aprīlī bieži tikās ar Rīgas 262.PII vadītāju un apsprieda jautājumu, kad palaist meitu bērnudārzā. Vadītāja piedāvāja bērnam sākt apmeklēt bērnudārzu no 1,5 gadu vecuma, jo bija brīva vieta. Vadītāja uzsvēra, ka vieta ir brīva, bet neieminējās par pārreģistrācijas nepieciešamību. Pieteicējs bija sapratis, ka pārreģistrācija jāveic tikai gadījumā, ja ir notikušas kaut kādas izmaiņas. Taču izmaiņu nebija, vieta bērnudārzā bija nepieciešama, tikai pieteicējs ar sievu nolēma, ka tomēr grib bērnu laist uz dārziņu 2-3 gadu vecumā, nevis 1,5 gadu vecumā. Turklāt pieteicējs ikdienā uz bērnudārzu ved savu otru atvasi. Bērnu izslēdza no rindas maija pirmajā darba dienā. Pieteicējs atkārtoti iesniedza iesniegumu, lai uzņem bērnu bērnudārzā ar 2011.gada 1.martu. Šobrīd meita ir trešā rindā no 2008.gadā dzimušajiem bērniem. Taču šis atkārtotais iesniegums negarantē, ka 2011.gada 1.martā bērns varēs iet bērnudārzā. Bērna izslēgšana no rindas ir nesamērīga. Šobrīd pārreģistrācija ir atcelta, kas liecina par trūkumiem vecajā sistēmā.

Atbildētāja pārstāve prasījumu neatzina, pamatojoties ar Lēmumā un rakstveida paskaidrojumos norādīto argumentāciju. Papildus paskaidroja, ka, neskatoties uz sarunu ar bērnudārza vadītāju, noteikumi bija jāpilda. Turklāt, nav zināms, ko un ar ko pieteicējs vispār ir runājis, pieteicēja paskaidrojumiem nav nozīmes, jo tiesas sēdē tie nav pārbaudāmi. Nevienam PII darbiniekam nav pienākums atgādināt vai ziņot vecākiem par pārreģistrāciju. Gadījumā, ja pārreģistrācija netiek veikta, secināms, ka

vieta bērnudārzā vairs nav nepieciešama. Pārreģistrācijas mērķis ir novērs situāciju, ka vecāki savas atvases pieteikuši vairākos bērnudārzos, bet kad kādā no tiem bērns uzsāk izglītību, parējos bērnudārzos vietas rindā tiek aizņemtas nepamatoti, un vecāki par to visiem nepaziņo. Saistošajos noteikumos no decembra ir noteikta jauna kārtība. Agrāk grupas komplektēja pa gadiem, tagad pieteikumu secībā, pārreģistrācijas nepieciešamību atceļot. Turpmāk iespēja tikt uzņemtam tiks paziņota ar ierakstītu vēstuli, ja vecāki mēneša laikā neatsauksies, kārtas numurs tiks anulēts. Rindu var atlikt uz gadu, ja vecāki uzskata, ka bērnu ir par agru laist bērnudārzā.

Motīvu daļa

[5] Tiesa, noklausoties lietas dalībnieku paskaidrojumus un pārbaudot lietas materiālus, atzīst, ka pieteikums ir pamatots un apmierināms.

[6] Ar lietas materiāliem tiesa konstatē šādus faktiskos apstākļus.

[6.1] 2008.gada 18.septembrī pieteicējs vērsās Rīgas 262.PII ar pieteikumu reģistrēt viņa meitu *E.O.* rindā uz 2010.gada martu. Kā priekšrocība norādīta, ka māsa/brālis jau uzņemti iestādē *(lietas 19.lapa)*. Pieteikuma veidlapā norādīts, ka, to parakstot, pieteicējs piekrīt, ka katru gadu aprīlī ir jāveic pārreģistrācija. Ja pieteicējs neierodas uz pārreģistrāciju, bērnam tiek zaudēts rindas kārtas numurs.

[6.2] 2009.gada 7.aprīlī pieteicējs veicis *E.O.* pārreģistrāciju, par ko izdarīta atzīme 2008.gada 18.septembra pieteikumā *(lietas 19.lapa)*.

[6.3] 2010.gada 7.maijā Rīgas 262.PII pieņēma lēmumu par to, ka *E.O.* ir zaudējusi rindas kārtas numuru sakarā ar pārreģistrācijas neveikšanu *(lietas 11.lapa)*.

[6.4] 2010.gada 4.jūnijā pieteicējs vērsās pie atbildētāja, apstrīdot Rīgas 262.PII lēmumu. Atbildētājs sūdzību noraidīja un atstāja spēkā lēmumu par pieteicēja meitas izslēgšanu no rindas *(lietas 8.-10.lapa)*.

[7] No lietas faktiskajiem apstākļiem un lietas dalībnieku paskaidrojumiem secināms, ka lietā ir strīds par to, vai pieteicēja meita *E.O.* pamatoti zaudējusi rindas kārtas numuru Rīgas 262.PII.

[8] Saistošo noteikumu Nr.79, kas zaudējuši spēku 2010.gada 1.decembrī, 22.punkts noteic, ka vecāki, kuri reģistrējuši bērnu rindā, līdz bērna piecu gadu vecumam vai līdz tam brīdim, kamēr bērnam tiek nodrošināta vieta, katru gadu aprīlī veic pārreģistrāciju, ierodoties Iestādē. Savukārt minēto noteikumu 24.punkts noteic, ka, ja vecāki aprīlī neveic pārreģistrāciju, bērns zaudē rindas kārtas numuru.

Pieteicēja meita zaudējusi rindas kārtas numuru, pamatojoties uz minētajām Saistošo noteikumu Nr.79 normām, proti, pieteicējs nav veicis pārreģistrāciju 2009.gada aprīlī.

Tiesa kritiski vērtē pieteicēja argumentus, ka viņam par pārreģistrācijas kārtību nebija zināms, nebija atsevišķi paziņots, turklāt pieteicējs jēdzienu „pārreģistrācija" izpratis citādāk, nekā izglītības iestāde. Tas, ka pieteicējam bija zināma pārreģistrācijas kārtība un pienākums, secināms no tā, ka pieteicējs pēc pieteikuma reģistrēšanas 2008.gada 18.septembrī veicis pārreģistrāciju 2009.gada 7.aprīlī.

[9] Tiesas ieskatā konkrētā strīda risināšanai ir svarīgi noskaidrot pārreģistrācijas kārtības mērķi un jēgu, tādējādi tiktu noskaidrots, vai atbildētājs saistošos noteikumus piemēro atbilstoši noteikumu izdevēju gribai.

Tiesa nepiekrīt atbildētāja pārstāves viedoklim, ka lietā nav nozīmes nekādiem apstākļiem, proti, pie fakta konstatācijas, ka pārreģistrācija nav veikta, izdodams obligātais administratīvais akts ar personai konkrētām nelabvēlīgām tiesiskām sekām.

Gan iestādei, gan tiesai tiesību normas jāpiemēro tā, lai sasniegtu taisnīgāko un lietderīgāko rezultātu. Pat tad, ja iestādei ir pamats izdot obligāto administratīvo aktu, tai nav liegts izvērtēt lietderības apsvērumus, lemjot par nepieciešamību to izdot un, nosakot administratīvā akta saturu, ievērot samērīguma principu. Turklāt gan iestādei, gan tiesai ir pienākums ievērot privātpersonas tiesību ievērošanas principu, proti, pieņemot lēmumu pēc būtības, iestāde un tiesa piemērojamo tiesību normu ietvaros veicina privātpersonas tiesību un tiesisko interešu aizsardzību.

[10] Pašvaldības autonomā funkcija cita starpā ir gādāt par iedzīvotāju izglītību (pirmskolas un skolas vecuma bērnu nodrošināšana ar vietām mācību un audzināšanas iestādēs). Izglītības likuma 17.panta pirmā daļa noteic, ka katrai pašvaldībai ir pienākums savā administratīvajā teritorijā dzīvojošajiem bērniem nodrošināt iespēju iegūt pirmsskolas izglītību bērna dzīvesvietai tuvākajā mācību iestādē.

Kaut arī pašvaldībai nav no tiesību normām izrietoša pienākuma nodrošināt ikvienam bērnam iespēju apmeklēt pirmsskolas izglītības iestādi laikā līdz obligātās sagatavošanas pamatizglītības apguvei, tas ir, līdz piecu gadu vecuma sasniegšanai, ir vispārzināms, ka lielākajā Latvijas teritorijā daļā pieprasījums pēc pirmsskolas izglītības iestādēm ir lielāks, nekā reālā iespēja pieprasījumu nodrošināt. Turklāt Latvijā novērojams, ka lielākā daļa vecāku savas atvases vēlas iekārtot bērnudārzā iespējami agrāk, nesasniedzot piecu gadu vecumu. Tiesas ieskatā vispārzināms ir fakts, ka Rīgas pilsētas administratīvajā teritorijā esošajās pirmsskolas izglītības iestādēs ilgstoši pastāv problēmas bērnu uzņemšanā izglītības iestādē, kuru risināšanā pašvaldība ilgstoši meklē vispiemērotāko un efektīvāko regulējumu. Līdz ar to Rīgas pilsētas pašvaldība bija noteikusi vienotu kārtību, kādā konkurences apstākļos nodrošināt personu pieeju šim publiskajam pakalpojumam.

No bieži izskanējušās informācijas masu medijos ir zināms, ka problēmas pirmsskolas izglītības nodrošināšanā Rīgā īpaši sagādāja faktiskā situācija, kad vecāki savas atvases pieteica rindās vairākos bērnudārzos, tādējādi radot mākslīgas rindas, kas neatspoguļoja faktisko nepieciešamību pēc vietām izglītības iestādēs, un radīja problēmas grupu komplektēšanā un darba plānošanā.

Tiesas ieskatā Saistošo noteikumu Nr.79 22. un 24.punkts, proti, pārreģistrācijas pienākums vecākiem primāri bija uzlikts tādēļ, lai novērstu situāciju, kad bērns ir reģistrēts vairākās izglītības iestādēs un, uzsākot izglītības programmu vienā to tām, neatsauc savu reģistrāciju citās iestādēs. Pie šādiem nosacījumiem ir tikai loģiski, ka vecāki neveic bērna pārreģistrāciju, jo tas viņiem vairs nav aktuāli, un pie šādiem apstākļiem vecāki kārtas numuru rindā zaudē. Proti, reģistrācijas jēga un mērķis ir savlaicīga konstatēt, kurām personām vieta rindā vairs nav aktuāla, lai pēc iespējas veiksmīgāk varētu formēt jaunās mācību iestādes grupas. Arī tiesas sēdē atbildētāja pārstāve attiecībā uz Saistošo noteikumu Nr.79 mērķi norādīja šādus apsvērumus.

[11] Lēmumu par pieteicēja meitas rindas kārtas numura zaudēšanu Rīgas 262.PII vadītājas v.i. pieņēma 2009.gada maija pirmajā darba dienā.

Pieteicējs tiesas sēdē norādīja, ka lēmums bija negaidīts, jo martā un aprīlī bieži tikās ar iestādes vadītāju, lai risinātu jautājumu par *E.O.* mācību programmas uzsākšanu, jo viņa bija sasniegusi minimālo vecumu – 1,5 gadus un iestādē bija atbrīvojusies vieta. Turklāt pieteicējs ikdienā veda uz izglītības iestādi citu bērnu. Rīgas 262.PII vadītāja zināja, ka pieteicējs *E.O.* nav reģistrējis rindā nevienā citā iestādē, līdz ar to vadītājai bija zināms, ka pieteicējam vieta rindā *E.O.* ir aktuāla un

nepieciešama, tikai pieteicējs nevarēja izšķirties, vai nebūtu lietderīgāk meitu vest uz pirmsskolas izglītības iestādi no 2 vai 3 gadu vecuma.

Tiesai nav pamata neticēt pieteicējam, jo pieteicēja norādītos apstākļus netieši pierāda arī 2008.gada 18.septembra pieteikums Rīgas 262.PII par to, ka *E.O.* iestājas rindā uz 2010.gada martu, līdz ar to ir ticami, ka tieši martā un aprīlī pieteicējs ar iestādes vadītāju risinājis jautājumu par meitas uzņemšanu.

Nav pamatota atbildētāja pārstāves norāde, ka pieteicēja paskaidrojumiem nav nozīmes, jo nav iespējams pārbaudīt pieteicēja un izglītības iestādes vadītājas sarunu, un nav skaidri zināms, vai vispār tādas ir notikušas. Tiesas ieskatā, atbildētājam, izskatot apstrīdēšanas iesniegumu, ir ne tikai tiesības, bet arī pienākums noskaidrot no zemākās iestādes visas lietas izlemšanai būtiskos apstākļus, vēl jo vairāk pie nosacījuma, ka izglītības iestādes vadītājas lēmumā to nav. Atbildētājs uz tiesas sēdi pārstāvēt iestādes intereses var pilnvarot arī Rīgas 262.PII vadītāju. Šīs personas pieaicināšana liecinieka statusā, kā to norāda atbildētāja pārstāve, nav pieļaujama. Tāpat iestādei, lemjot par personai nelabvēlīga administratīvā akta izdošanu, ir pienākums noskaidrot personas viedokli. To noskaidrot nav nepieciešams tikai Administratīvā procesa likuma 62.pantā norādītajos īpašajos gadījumos. Turklāt minētā tiesību norma noteic, ka rakstveida administratīvā akta pamatojumā ir jānorāda, kāpēc personas viedoklis nav noskaidrots.

[12] Tiesa ieskatā, konkrētajā gadījumā iestāde, pieņemot Lēmumu, nav piemērojusi tiesību normas tādējādi, lai sasniegtu taisnīgāko un lietderīgāko rezultātu. Iestāde tiesību normas piemērojusi neatbilstoši tā jēgai un mērķim.

Lietā noskaidrots, ka, neskatoties uz formālas prasības neizpildīšanu un pārreģistrācijas neveikšanu, nav konstatējams, ka pieteicējam būtu zudusi interese par meitas izglītošanas uzsākšanu Rīgas 262.PII. Gluži pretēji, iestādes vadītājai bija zināms, ka pieteicējs meitu nav reģistrējis nevienā citā izglītības iestādē un esošā vieta ir aktuāla arī no priekšrocību viedokļa, par cik izglītības iestādi apmeklēs arī vēl cits pieteicēja bērns.

Tiesa piekrīt atbildētāja pārstāves norādei, ka nevienam nav pienākums atgādināt par pārreģistrācijas nepieciešamību, taču tiesa vērš atbildētāja uzmanību, ka pirmsskolas izglītības iestādes darbojas sabiedrības interesēs, viens no galvenajiem veiksmīgas pirmsskola izglītības iestādes darbības garantiem ir skolotāju un bērnu vecāku sadarbība visdažādākajās jomās. Līdz ar to tiesas ieskatā formāla un burtiska tiesību normu piemērošana, izslēdzot jebkādus individuālus apstākļus, nav pieļaujama. Gadījumā, ja pieteicējs ar iestādes vadītāju 2010.gada martā un aprīlī nav vienojušies par to, ka *E.O.* uzsāks mācības no 1,5 gadu vecuma, iestādes vadītājai būtu jāinformē pieteicējs par turpmāko rīcību, lai pieteicējs varētu realizēt vēlmi meitu izglītot izglītības iestādē no 2 vai 3 gadu vecuma.

[13] Tiesas sēdē lietas dalībnieki norādīja, ka no 2010.gada 1.decembra ir spēkā jauni Rīgas pilsētas pašvaldības saistošie noteikumi (Rīgas domes saistošie noteikumi Nr.92 „Par kārtību, kādā Rīgas pilsētas pašvaldības izglītības iestādēs, kas īsteno pirmsskolas izglītības programmas, reģistrē, uzņem un atskaita pirmsskolas vecuma bērnus”), kuros vairs nav iekļauta strīdus norma par pārreģistrācijas nepieciešamību un nepārreģistrēšanās sekām.

Kaut arī tiesiskā regulējuma maiņa pati par sevi nepadara visus iepriekš izdotos administratīvos aktus par prettiesiskiem, tiesas ieskatā tiesiskā regulējuma maiņa liecina par to, ka iepriekšējā pārreģistrācijas kārtība nav attaisnojusi sevi, risinot pirmsskolas izglītošanās jautājumus Rīgā, ko tiesas sēdē apliecināja arī atbildētāja

pārstāve. Tādēļ vēl jo vairāk tiesa uzskata, ka Lēmums pie lietā konstatētajiem apstākļiem nav samērīgs un taisnīgs, tādēļ atceļams.

[14] Tiesai atceļot pieteicējam nelabvēlīgo administratīvo aktu ar tā pieņemšanas brīdi, atjaunojas tā tiesiskā situācija, kas bija līdz pieteicēja meita zaudēja rindas kārtas numuru, proti, spēkā ir lēmums, ar kuru 2008.gada 18.septembrī *E.O.* reģistrēta Rīgas 262. PII rindā.

[15] Par pieteikuma iesniegšanu pieteicējs samaksājis valsts nodevu Ls 20 apmērā *(lietas 5.lapa).*

Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 126.panta pirmo daļu, ja pieteikums pilnībā vai daļēji apmierināts, tiesa piespriež no atbildētāja par labu pieteicējam viņa samaksāto valsts nodevu.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 126.pantu, 246.-251.pantu, 253.pantu un 289.-291.pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

apmierināt *J.O.* pieteikumu.

Atcelt Rīgas domes Izglītības, kultūras un sporta departamenta 2010.gada 21.jūnija lēmumu Nr.11-1/DIKs-10-399-ap ar tā pieņemšanas brīdi.

Uzlikt par pienākumu Rīgas domes Izglītības, kultūras un sporta departamentam atmaksāt *J.O.* valsts nodevu Ls 20 (divdesmit) apmērā mēneša laikā pēc sprieduma stāšanās spēkā.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā divdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas Administratīvajā apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese *(paraksts)* I.Putra

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas

tiesnese_____I.Putra
Rīgā, 2011.gada 6.janvārī